

SOBRE LA POLÍTICA DE L'OPOSICIÓ D'ESQUERRA EN ALEMANYA. En resposta a un militant de la Leninbund

Lev Trotski

30 de setembre de 1929

---

versió catalana feta per Alejo Martínez – alejomp@lycos.es - des de. "Sobre la política de la Oposición de Izquierda en Alemania. En respuesta a un militante de la Leninbund", en, *Escritos* tomo I 1929-30 volumen 2, Editorial Pluma, Bogotá, 1977, pp. 466-469.

Estimat camarada:

Moltes gràcies per la seua lletra. M'ajudà molt. Sobretot ratificà la meua caracterització de la política empleada per l'actual direcció de la Leninbund. Em sembla que en totes les qüestions importants les nostres posicions coincideixen amb les de vostès.

1.- Vostè demostra que la Leninbund es debilita. Per descomptat, hi ha circumstàncies objectives que provocaren el debilitament del comunisme en relació a la socialdemocràcia i, simultàniament, l'enfortiment de l'ala dreta dins del comunisme. Però té tota la raó en afirmar que *una* de les causes del debilitament de la Leninbund es la seua política incorrecta, sobretot en relació al Partit Comunista.

2.- La Leninbund ha de sentir-se i funcionar com una *fracció* dins del comunisme alemany, no com partit independent. La presentació de candidats propis en les eleccions és un error. I la repetició persistent d'aquest error destruirà aqueixa organització.

3.- Vostè enumera una sèrie de casos en què, sobre la base de l'actual lluita dels treballadors, obligaren una organització comunista local a prendre tal o qual mesura i alhora s'aproparen als militants de base del partit oficial. Aquesta és, sense cap dubte, la política correcta. L'Oposició d'Esquerra Comunista alemanya ha d'aplicar una política de *front únic* en relació al partit oficial. En el cas contrari, l'Oposició seguirà essent una secta i caurà en decadència.

4.- Sobra dir que la política de front únic comporta perills, sobretot el de conciliar gradualment amb el viratge ultraesquerrà o la dissolució en el centrisme. Així, els partits comunistes oficials, en realitzar una política de front únic amb la socialdemocràcia, més d'una vegada caigueren en el camp

socialdemòcrata. Però no hi ha una recepta universal contra aquest perill. Allò que es necessita és una posició teòrica correcta, una organització internacional seriosa, un règim democràtic dins l'Oposició, etcètera.

5.- Vostè diu que alguns dirigents de la Leninbund esgrimeixen el següent argument: ja que el socialisme en un sol país és impossible i la revolució europea no està a l'ordre del dia, la destrucció de la Revolució d'Octubre és inevitable, independentment de la política del Partit Comunista en l'URSS. Paga la pena recordar que els stalinistes tracten des de fa molt de temps d'atribuir aquest monstruós argument a l'Oposició russa, però aquesta el llença sempre al fem. Qui determinà les dates de la revolució europea per avançat? ¿Qui descobrí per endavant quants anys pot subsistir la dictadura del proletariat en la república soviètica amb una política *correcta*? No ho sé. M'és prou de saber que una política correcta en la Unió Soviètica pot enfortir la dictadura del proletariat i prolongar la seua existència aïllada durant tres, cinc o deu anys més. M'és prou de saber que una política *correcta* de la Internacional Comunista pot precipitar la victòria de la revolució europea en tres, cinc o deu anys. I açò significa que la dictadura russa pot subsistir fins a la instauració de la dictadura a Europa. Garantir-lo és la nostra principal tasca. Qui decideix per endavant que açò és impossible és un pobre xarlatà, no un revolucionari.

6.- Segons les seues pròpies paraules, els mateixos teòrics afirmen que la república soviètica ha de convertir-se en un "tercer estat", és a dir, la "dictadura democràtica del proletariat i els camperols". Amb d'altres paraules, per a aquests cavallers l'única possibilitat és el termidor. No queda clar? Un "tercer estat", és a dir, un estat que no és imperialista ni proletari, és petitburgès. I termidor significa, en realitat, el perill que el poder passe de mans del proletariat a les de la petita burgesia. Per descomptat, aquesta només podria mantindre's en el poder durant alguns mesos o, més probablement, durant diverses setmanes. Aquest tercer estat seria només una breu transició vers una Rússia feixista i imperialista.

7.- Els teòrics del "tercer estat" oculten el termidor darrere el nom de "dictadura democràtica del proletariat i els camperols". És difícil imaginar pitjor xarlatanisme polític. Lenin plantejà la *hipòtesi* d'una dictadura democràtica del proletariat i el camperolat com consigna per a la revolució que s'apropava a Rússia. Aquesta hipòtesi tenia un profund contingut històric. Però el curs del desenvolupament de la revolució no desembocà en una dictadura democràtica sinó en una dictadura proletària. Lenin explicà perquè la dictadura democràtica era irrealitzable i perquè no podia existir com règim independent. Després de l'experiència de la Revolució de Febrer, i sobretot després d'Octubre, ell es negà a prestar atenció als filòsofs del tercer estat, considerant-los petitburgessos reaccionaris termidorians.

8.- Vostè diu que els teòrics prediquen la necessitat de que l'Oposició alemanya es separe de la russa, que "no balle al seu so", etcètera. També açò és molt simptomàtic, ja que demostra que alguns teòrics petitburgessos transformen la lluita contra el burocratisme, les ordres i la conducció administrativofinancera de la Internacional Comunista en una lluita per la transformació de l'Oposició alemanya en una fracció exclusivament nacional. L'Oposició russa no pretén ni pot assumir la direcció ni donar ordres a d'altres seccions de l'Oposició. Les relacions entre aqueixes seccions únicament es defineixen en funció de factors *ideològics*. No obstant, els problemes de la política nacional no es poden encarar sinó des d'una òptica internacionalista. Cal ballar, però no al so dels russos sinó al del marxisme. ¿Que potser l'Oposició russa pot repudiar el marxisme perquè és "alemany"? Per aquesta senda és molt fàcil extraviar-se i em tem que alguns dirigents de la Leninbund estan molt més perduts del que creuen.

9.- Respecte del meu treball, li responc breument: m'estic ocupant del problema del "tercer període". Vaig a dedicar un fullet especial a aquesta qüestió. Confie en demostrar-hi que la teoria i la pràctica errònies del "tercer període" menaran inexorablement no sols a noves derrotes sinó també a un nou viratge cap a la dreta per part de la direcció de la Internacional Comunista.

Amb salutacions comunistes,

L. Trotski